

W NASZEJ PARAFII...

pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Radymnie

Nr 141 - 12 sierpnia 2018 r. - XIX Niedziela Zwykła

Ewangelia na niedzielę (J 6,41-51)

Żydzi szemrali przeciwko Jezusowi, dlatego że powiedział: «Ja jestem chlebem, który z nieba zstąpił». I mówili: «Czyż to nie jest Jezus, syn Józefa, którego ojca i matkę my znamy? Jakżeż może On teraz mówić: Z nieba zstąpiłem». Jezus rzekł im w odpowiedzi: «Nie szemrajcie między sobą! Nikt nie może przyjść do Mnie, jeżeli go nie pociągnie Ojciec, który Mnie posłał; Ja zaś wskreszę go w dniu ostatecznym. Napisane jest u Proroków:

„Oni wszyscy będą uczniami Boga”. Każdy, kto od Ojca usłyszał i przyjął naukę, przyjdzie do Mnie. Nie znaczy to, aby ktokolwiek widział Ojca; jedynie Ten, który jest od Boga, widział Ojca. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, ma życie wieczne. Ja jestem chlebem życia. Ojcowie wasi jedli manę na pustyni i pomarli. To jest chleb, który z nieba zstępuje: Kto go je, nie umrze. Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli ktoś spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje Ciało, wydane za życie świata».

Rozważanie:

Dzisiejsza perykopa rozgrywa się w oparach szemrania. Właśnie jako "szemrać" polskie tłumaczenie oddaje grecki czasownik egongydzio. Urywek rozpoczyna się od szemrania Żydówi Jezus rozpoczynając swoją przemowę również odnosi się do ich szemrania. Czasownik egongydzio sporadycznie pojawia się w tekstach Nowego Testamentu. Najczęściej używa go właśnie św. Jan Ewangelista: cztery. Po jednym razem św. Mateusz i św. Łukasz, jak również św. Paweł operuje czasownikiem dwukrotnie w tym samym wersecie w 1Kor 10,2. W Ewangelii wg św. Mateusza wyraz pojawia się w przypowieści Jezusa o robotnikach w winnicy, których pewna część szemrze spodziewając się większej zapłaty, a u św. Łukasza szemrzą faryzeusze i uczeni w Piśmie do uczniów Jezusa z powodu ich wspólnego uctowania z celnikami i grzesznikami. Św. Paweł zaś odwołuje się do szemrania Izraelitów podczas czterdziestoletniej wędrówki przez pustynię. I właśnie ta historia szemrania ludu izraelskiego stanowi biblijne tło konieczne do odnalezienia sensu czasownika egongydzio. Można zatem skrótowo powiedzieć, że czasownik "szemrać" określa postawę ludzi nie potrafiących zaufać całkowicie Bogu i z tego powodu nieustannie wynajdujących wewnętrzne trudności w przyjęciu nakazów Bożych. W zewnętrzny sposób przejawia się to poprzez słowne pół-jawne wyrażanie niezadowolenia z istniejącego stanu rzeczy. Szemranie zatem jest w swojej istocie brakiem prawdziwej wiary. Nietrudno zauważyć, że właśnie szósty rozdział Ewangelii wg św. Jana posiada swoistą kumulację użycia czasownika egongydzio. Ewangelista nie odnosi terminu wyłącznie do jednej grupy społecznej czy narodowościowej. Oprócz Żydów, jako podmiot terminu pojawiają się również uczniowie oraz tłum. Nauczanie Jezusa jest trudne do przyjęcia nie tylko dla Jego oponentów, co wydaje się dosyć zrozumiałe, ale również część uczniów nie jest w stanie przyjąć nauki Mistrza. Postawa szemrania może zatem pojawić się nie tylko w życiu przeciwników Syna Bożego, ale również w łonie gorliwych wyznawców Chrystusa! Nigdy nie przenikniemy całkowicie Boskich wyroków. Zawsze pozostanie niepewność i ograniczoność istnienia, które mogą rodzić zwątpienie, bunt lub szemranie. Pismo Święte zdaje się podkreślać, iż Bóg szczególnie nie lubi postawy szemrania. Koheletowe zwątpienie czy Hiobowy bunt są w jakiś sposób usprawiedliwione w oczach Bożych. Szemranie zaś, być może, jest niegodne człowieka stworzonego na obraz i Boże podobieństwo? Nie znam ostatecznej odpowiedzi. Być może trzeba mieć odwagę stanąć twarzą w twarz z Majestatem i usłyszeć odpowiedź, której nie pragnęliśmy? Jedno jest pewne. Szemrania w relacjach ludzkich, a tym bardziej w kwestiach Boskich należy unikać, jak ognia. (ks. Marek Jawor)

PODZIĘKOWANIE KS. PROBOSZCZA

Drodzy Parafianie. Z dniem 17 sierpnia br., na moją prośbę, mocą decyzji Ks. Abpa Metropolity Adama Szala, zostałem zwolniony z obowiązków proboszcza parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Radymnie i dziekana dekanatu Radymno I.

Składam serdeczne uwielbienie i dziękczynienie dobremu Bogu za łaski, którymi mnie darzył w pełnieniu tych obowiązków.

Proszę Pana o szczególne błogosławieństwo dla tej parafii i potrzebne łaski Ducha Świętego dla Ks. Kazimierza Piwowara - Waszego nowego Proboszcza i dziekana dekanatu.

Przy okazji pożegnania dziękuję z całego serca Ks. Abpowi Józefowi Michalikowi za pasterskie posługi w naszej parafii, a szczególnie za troskę o tę wspólnotę i poświęcenie wszystkich dzieł, które tu powstawały, łącznie z konsekracją tej świątyni i ustanowieniem naszej parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa. Dziękuję za Jego życzliwość wobec mojej osoby.

Z całego serca, pełen wdzięczności za życzliwość i wysłuchanie mojej prośby o zwolnienie z obowiązków, dziękuję Księdzu Arcybiskupowi Metropolicie Adamowi Szalowi i zapewniam o modlitwie.

Dziękuję Ks. Biskupowi Stanisławowi Jamrozowi za życzliwość i posługi w naszej parafii i dekanacie.

Wyrażam ogromną wdzięczność i podziękowanie za piękną postawę kapłańską i ofiarną pracę dla naszej parafii Ks. Krzysztofowi i wszystkim Wikariuszom, a szczególnie ostatnim z nich - Ks. Jakubowi i wspierającemu nas cierpieniem Ks. Szczepanowi. Dziękuję także wszystkim kapłanom z dekanatu: Seniorom, Proboszczom i Wikariuszom, a szczególnie ks. Prał. Kazimierzowi Goleni za 12 lat współpracy dla dekanatu i archidiecezji.

W podziękowaniu nie mogę pominąć kapłanów, którzy uczynili wiele dla naszej parafii w dziedzinie jej życia duchowego. Dziękuję Ks. Prof. Prałatowi Franciszkowi Rząsie i Ks. Prof. Dyrektorowi naszej kurii Janowi Szelągowi za inicjatywy duszpasterskie, które funkcjonują do dziś. Są to: Rejony, Diakonie, Honorowa Straż Najświętszego Serca Pana Jezusa i inne. Dziękuję za wygłoszone konferencje i rekolekcje. Przy tej okazji dziękuję także wszystkim rekolekcjonistom i kapłanom sprawującym posługi duszpasterskie. Dziękuję Księżom Rodakom i Siostram zakonnym z naszej parafii za życzliwość i modlitwę. Szczególny udział w życiu naszej parafii mają cierpiący, którzy za nas ofiarują trudne doświadczenia życia i modlą się za parafię - dziękuję.

Nie byłyby możliwe wszystkie formy życia religijnego, gdyby nie wybudowany kościół i dom parafialny. Dlatego dziękuję Parafianom, a także innym bezinteresownym ofiarodawcom za wszystko, co uczynili, by powstał ten kościół, a także budynek parafiny, w którym prężnie rozwija się życie parafii.

Jeszcze raz dziękuję tym, którzy zaangażowali się w budowę, a przez swoje ofiary i włożony trud przyczynili się do tego, że te dzieła powstały. Nie mogę pominąć w podziękowaniach tych, którzy nigdy nie zwątpili i byli ze mną w najtrudniejszych chwilach i służyli konkretną pomocą i radą, na których mogłem zawsze liczyć i nie zawiodłem się - Bóg zapłać.

Dziękuję Panu Kościelnemu, posługującemu od początku na tym miejscu, śp. Adamowi Walickiemu. Niech dobry Bóg da Mu szczęście nieba. Dziękuję obecnemu Panu Kościelnemu, Panu Organiście, służbie liturgicznej i wszystkim zaangażowanym w liturgię.

Z całego serca dziękuję naszej Pani Gospodyni za ofiarną służbę dla kapłanów, a także wszystkim Paniom pomagającym w przygotowaniu licznych uroczystości.

Przepraszam za moje niedociągnięcia i przykrości, które mogłem, nie ze złej woli, Wam uczynić. Proszę, przebaczenie.

Na koniec życzę nowemu Ks. Proboszczowi Kazimierzowi i wszystkim Parafianom szczególnego Bożego błogosławieństwa. Proszę czasami pamiętać o mnie w modlitwie. A ze swej strony obiecuję także modlitwę za Was.

W liturgii obchodzimy:

w poniedziałek – wspomnienie **św. Poncjana**, papieża i **św. Hipolita**, prezbitera, męczenników; we wtorek – wspomnienie **św. Maksymiliana Marii Kolbego**, prezbitera i męczennika; w środę – **Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny**; w czwartek - wspomnienie **św. Stefana Węgierskiego**.

 Liturgia słowa:

Niedziela (12.08): 1Krl 19,4-8 Ps 34 Ef 4,30-5,2 J 6,41-51; **poniedziałek (13.08):** Ez 1,2-5.24-28c Ps 148 Mt 17,22-27; **wtorek (14.08):** Mdr 3,1-9 Ps 116 B J 15,12-16; **środa (15.08):** Ap 11,19a;12,1.3-6a.10ab Ps 45 1Kor 15,20-26 Łk 1,39-56; **czwartek (16.08):** Ez 12,1-12 Ps 78 Mt 18,21-19,1; **piątek (17.08):** Ez 16,1-15.60.63 Iz 12 Mt 19,3-12; **sobota (18.08):** Ez 18,1-10.13b.30-32 Ps 51 Mt 19,13-15.

Dary Ducha Świętego – dar bojaźni Bożej

Nie bój się niczego! W Starym Testamencie bojaźń Boża związana była z lękiem przed karą. Człowiek doświadczał Boga jako rzeczywistości budzącej grozę, odczuwał rodzaj przerażenia, znajdując się w Jego obecności. Kiedy Bóg ustanawia prawo na górze Synaj „cały naród przeląkł się drżał i stał z daleka”. Kiedy jednak Bóg objawia się ludziom, nie chce ich śmierci. Przychodzi do nich po to, by objawić swoją wolę, a nie po to, żeby ich zniszczyć. Bóg prowadzi nas w swej ojcowskiej Opatrzności i troszczy się o nas: „Pokój z tobą! Nie bój się niczego! Nie umrzesz!” – powiedział Gedeonowi.

Ogrom Bożej mocy - czy to straszne? Jednak do dziś słowo „bojaźń” zachowało przerażający wydźwięk. Jeśli poszukamy w jakimkolwiek słowniku synonimów dla „bojaźni”, to znajdziemy następujące określenia: „trwoga, strach, obawa, lęk, przestrasz, przerażenie”. Jakie to straszne wyobrażać sobie, że u początku tych wszystkich emocji stoi Duch Święty.

Jakże mógłby wzbudzać w nas tego rodzaju lęki? Czymże więc jest naprawdę owa „bojaźń Boża?”. Bojaźń Boża rodzi się w nas, gdy rozważamy ogrom Bożej mocy. Kiedy Bóg objawia się człowiekowi, ten ostatni doświadcza równocześnie świętości Boga i grzeszności, jaką ma w sobie. „Wyjdź ode mnie, Panie, bo jestem człowiek grzeszny” – wykrzyknął Piotr w odpowiedzi na Jezusowe wezwanie po cudownym połowie ryb. Bojaźń Bożą rodzi się w nas, gdy rozważamy o Bożej mądrości. Prorok Habakuk napisał: „Usłyszałem o Panie Twoje orędzie, uląknęłam się o Panie Twego dzieła”. Któż by się nie zatrwożył w obliczu mocy Bożego Słowa, przez które Wszechmocny daje się poznać i które przekracza wszelki ludzki umysł?

Bojaźń rodzi się z miłości, nie z lęku. Bez miłości bojaźń Boża byłaby tylko strachem. Duch Święty oczyszcza nas z takiego lęku. Sprawia, że pojawia się w nas bojaźń nie tylko połączona z miłością, ale wynikająca z niej: bojaźń, by nie zrobić przykrości ukochanej Istocie, by przez nasz czyn nie zniszczyć samych podstaw miłości. Ten, kto kocha Boga, wie, że jedyny lęk dotyczy bycia oddzielonym od Niego. Dar bojaźni Bożej nie jest źródłem trwogi, lecz nawrócenia do Boga, który nas kocha i chce odseparować od ognia pychy i samowystarczalności.

Bóg pragnie nas przyciągnąć do siebie miłością, a nie strachem. Strach sprawia, że chcemy uciec, podczas gdy miłość przyciąga i daje ukojenie. Jest to wola Boga, który nas zna, który nas powołuje i zbawia. Świadomość, że będziemy sądzeni według prawa miłości, to naprawdę dobra nowina. Bojaźń Boża jest niezbędna w życiu duchowym. „Bojący się Boga” to nie ten, kto ucieka od Boga – niezależnie od powodów – ale ten, kto żyje w zależności od Niego, jest Mu posłuszny, czci Go i wie, że jest stworzeniem Bożym. Dar bojaźni Bożej pozwala nam żyć w miłosnym poddaniu, w nieustannym pragnieniu życia pod jego spojrzeniem. Nie chodzi tu o poczucie bycia nieustannie obserwowanym, ale o świadomość, że jest się zawsze kochanym i chronionym.

„Bojący się Pana” adoruje i oczyszcza. „Bojący się Pana” zawdzięcza Duchowi Świętemu zdolność adoracji. Adoracja jest zasadniczą postawą człowieka, który uznaje się za stworzenie przed swoim Stwórcą. Dar bojaźni Bożej ożywia w nas relacje zaufania i miłości, o której Ewangelia mówi, że jest analogiczna do relacji dziecka względem ojca. Wreszcie dar bojaźni Bożej „doskonale oczyszcza nasze sumienie”. Postępowanie zgodne z sumieniem nie oznacza wartościowania różnych rzeczy oraz wydarzeń naszego życia po swojemu. Dar bojaźni Bożej sprawia, że czuwamy nad naszymi myślami, pragnieniami, czynami i naszą miłością do Boga, bliźnich oraz siebie samych. Uwrażliwia sumienia tych, którzy chcą być mili Bogu i ludziom.

Umiar i bojaźń. Dar bojaźni Bożej jest niezbędny do wzrastania w kardynalnej cnotie umiarkowania. Człowiek umiarkowany to taki, który panuje nad niepowściągliwością, do jakiej namawia go natura. Wystrzega się on chętnie używania dóbr tego świata bez potrzeby i w sposób nieumiarkowany. Dzięki łasce Duch Święty sprawia, że człowiek boi się popełnić grzech – nie ze względu na obawę kary, ale z lęku przed zranieniem miłości, jaką okazuje mu Bóg. Im bardziej dajemy się prowadzić darowi bojaźni Bożej, tym mocniej lękamy się zranić Boga. Cnota umiarkowania nie prowadzi do wyrzeczeń dla samych wyrzeczeń. „Czyż i poganie tego nie czynią”. Chodzi w niej o coś znacznie bardziej wartościowego. Pomaga nam poznać siebie samych. Uzdalnia nas do akceptowania z góry i z radością tego, co Bóg już o nas wie, a czego my jeszcze nie jesteśmy świadomi.

Bez Niego nie możemy. Dar bojaźni Bożej wydobywa w naszej duszy na światło dzienne to, co dobre, piękne i prawdziwe, abyśmy mogli to właśnie czynić w odpowiedzi na miłość Boga. To bojaźń sprawia, że stajemy się zdolni prosić Go o przebaczenie za wszystkie nasze złe skłonności, których jeszcze

nie przewyżczyliśmy. Zwracając się do Boga w sakramencie pokuty, „wyznajemy” Jego majestat i wielkość. Czyniąc to przyznajemy, że bez Niego nic nie możemy uczynić. Podczas spowiedzi stajemy w obliczu nieskończonego Bożego miłosierdzia, a nie wobec powodów, dla których zasługujemy na oddzielenie od Niego. Ten kto się spowiada, zwraca się ku Bogu mówiąc: „Przyjmiesz mnie z powrotem”, a nie: „odrzucisz mnie i ukarzesz!”. Taki właśnie jest dar bojaźni Bożej. Sprawia on, że trwamy w pokorze, wywala nas od wszelkich postaci trwogi, strachu, obawy, przerażenia, paniki, niepokoju. (sluzebniczki.pl)

OGŁOSZENIA PARAFIALNE – XIX NIEDZIELA ZWYKŁA

1. W przyszłą niedzielę Msza św. o godz. 11.30 w intencji nowego ks. Proboszcza i w intencji rejonów V i VI. **Podczas tej Mszy św. Ks. Proboszcz Kazimierz Piwowar obejmie uroczyście urząd proboszcza i złoży ślubowanie.**
2. Dzisiaj Msza św. o godz. 11.30 w intencji rejonów III i IV.
3. W poniedziałek, 13 sierpnia **nabożeństwo fatimskie**. Zapraszamy.
4. We środę, 15 sierpnia **Uroczystość Wniebowzięcia NMP**. Msze św. o godz. **8.00, 10.00, 11.30 i 15.00** (po powrocie pielgrzymów). Podczas Mszy św. poświęcenie ziół i kwiatów.
5. W czwartek **Adoracja Najświętszego Sakramentu** od godz. 15.00. Nabożeństwo przez wstawiennictwo św. Jana Pawła II i Msza św.
6. W piątek nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego i przez wstawiennictwo św. Faustyny.
7. **Serdecznie dziękujemy za sprzątanie i dekorację kościoła**. Prosimy do sprzątania w **SOBOTĘ na godz. 8.00 mieszkańców domów przy ul. Dolnej nry od 1 do 30**.
8. Jest jeszcze kilka wolnych miejsc na jutrzejszy wyjazd do Kalwarii. Wyjazd autokarem spod naszego kościoła w poniedziałek o godz. 4.30.

INTENCJE MSZY ŚW. 12/07/2018 - 19/08/2018

12/08/2018 XIX Niedziela Zwykła: 08:00 - 1. Za parafian. 2. Dzięczyna za kapłaństwo i posługę ks. Proboszcza, o Boże błogosławieństwo i opiekę MB dla Niego; **10:00** - GREGORIANKA za + MARIĘ i MICHAŁA Januszko; **11:30** - 1. Za rejon III i IV. 2. GREGORIANKA za + JANINĘ Szczechowicz; **16:00** - Za + ADAMA Walickiego - (ks. Jakub Zborowski)

13/08/2018 Poniedziałek: 06:30 - GREGORIANKA za + MARIĘ i MICHAŁA Januszko; **18:00** - 1. GREGORIANKA za + JANINĘ Szczechowicz; 2. Za + KAZIMIERZA Nowakowskiego; 3. Za + EMILIĘ - (Krystyna z rodziną).

14/08/2018 Wtorek: 06:30 - GREGORIANKA za + MARIĘ i MICHAŁA Januszko; **18:00** - 1. GREGORIANKA za + JANINĘ Szczechowicz; 2. Za ++ ZOFIĘ i JÓZEFA; 3. Za + EMILIĘ - (Mieczysław).

15/08/2018 Środa. Uroczystość Wniebowzięcia NMP: 08:00 - O zdrowie i potrzebne łaski na dalsze lata życia dla Antoniego; **10:00** - GREGORIANKA za + MARIĘ i MICHAŁA Januszko; **11:30** - GREGORIANKA za + JANINĘ Szczechowicz; **15:00** - W intencji PIELGRZYMÓW.

16/08/2018 Czwartek: 06:30 - GREGORIANKA za + MARIĘ i MICHAŁA Januszko; **18:00** - 1. GREGORIANKA za + JANINĘ Szczechowicz; 2. Za + JÓZEFA; 3. Za + EMILIĘ - (rodzina Mazurów).

17/08/2018 Piątek: 06:30 - 1. GREGORIANKA za + MARIĘ i MICHAŁA Januszko; 2. Za + EMILIĘ - (sąsiedzi); **18:00** - 1. GREGORIANKA za + JANINĘ Szczechowicz; 2. Za + HENRYKA.

18/08/2018 Sobota: 06:30 - GREGORIANKA za + MARIĘ i MICHAŁA Januszko; **18:00** - 1. Dzięczyna za 90 lat życia dla JANINY i o opiekę MB; 2. GREGORIANKA za + JANINĘ Szczechowicz; 3. Za + ROMANA Karkowskiego w 15 r. śmierci.

19/08/2018 XX Niedziela Zwykła: 08:00 - GREGORIANKA za + JANINĘ Szczechowicz; **10:00** - Za ++ ELŻBIETĘ i MARIANA Kraszewskich i ADAMA Walickiego; **11:30** - 1. O potrzebne dary Ducha Świętego dla nowego Ks. Proboszcza Kazimierza. 2. Za parafian. 3. Za rejon V i VI; **16:00** - GREGORIANKA za + MARIĘ i MICHAŁA Januszko.

Gazetka parafialna wydawana staraniem Diakonii Ewangelizacyjnej działającej w parafii.

Zapraszamy do współpracy. Kontakt z redakcją: wnaszejparafii@gmail.com